No. 2813 Zaterdag 16 Januari 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

De macht der Kerk in het vroeger Spanje.

De Tribune en Het Volk weten van de Katholieke Kerk in Spanje alleen maar mede te delen, dat zij het volk onderdrukte en zich de openbare rijkdommen toeëigende. **In het jongste nummer van „Leerling en Leiding", het uitstekende maandschrift van het R. K. Werkliedenverbond,** wordt daar een andere kijk op gegeven. De redactie toont aan, dat absoluut onbekwame, door partijbelangen beheerste en vaak corrupte politiek, een eeuw lang in Spanje gevoerd, de voornaamste schuldige is, meer dan het grootgrondbezit. Wat de rijkdom der Spaanse kerk betreft, lezen we:

Wij raadplegen gegevens van 1933. Toen bestonden in Spanje 998 kloosters voor mannen en 3806 voor vrouwen. Deze onderhielden: 2187 scholen, 264 avondscholen, 250 vakscholen, 416 ziekenhuizen, 68 klinieken, 38 eerste hulpposten bij ongelukken en wijkverpleging, 66 inrichtingen voor kinderverpleging, 518 asylen voor onderdak, 43 krankzinnigenhuizen, 12 inrichtingen voor melaatsen, 158 volkskeukens voor armen, 35 retraitehuizen en 867 andere werken van liefdadigheid. Niet minder dan 1.312.770 personen werden hierdoor geholpen .

Een derde der kinderen die lager onderwijs genoten, 1.774.000 in totaal, werd onderricht ten laste van de kloosters. Dit gaf 92.098.350 peseta's besparing voor de staat. Bij het openbaar middelbaar onderwijs telde men 25.000 leerlingen, bij 't bijzonder 27.000. Dit laatste was voor de staat een voordeel van 19.306.000 peseta's.

Honderden millioenen per jaar werden dus door de Kerk besteed aan onderwijs en liefdadigheid.

Hoe kan men de Kerk in Spanje verantwoordelijk stellen voor de achterlijkheid van het volk, wanneer vast staat, dat zij meer dan een eeuw lang werd vervolgd, vooral door belemmering van haar onderwijs? Wij moeten de geschiedkundige feiten laten spreken.

De Spaanse revolutie duurt nu reeds ongeveer 130 jaar, constateerde onlangs de socialistische arbeiderspers. Zij begon in 1809 en kwam telkens met kortere of langere tussenpozen terug, totdat de catastrophe van het ogenblik was bereikt.

En in al die jaren kon de Kerk niet ten volle haar taak vervullen en werd telkens gewelddadig haar werk verstoord. Wat zij met veel zorg en moeiten en kosten had opgebouwd, werd na korte tijd weer kwaadaardig verwoest.

Eeuwenlang, schreef dr. C. Klinkhamer onlangs in „Schönere Zukunft", hebben de leidende kringen in vele landen, die ten onrechte katholiek worden genoemd, ook in Spanje, met zorg de invloed van het christendom teruggedrongen uit het openbare leven. De Kerk werd tot een onmachtig schaduwbestaan veroordeeld. Zelfs heeft men haar, na bloedige vervolgingen, teruggedrongen in de catacomben. De leidende en toonaangevende partijen in die landen waren alles behalve katholiek en christelijk.

In 1903 werd de naam van een zekere Francesco Ferrer berucht. Ferrer was een vurig anarchist. Hij bemoeide zich vooral met de goddeloze opvoeding der jeugd. Zogenaamde Ferrer-scholen werden gesticht. Hun vruchten worden nu geplukt. **Ferrer was een der aanvoerders ener bloedige revolutie in 1909. Hij werd** ter dood veroordeeld. De linkse pers van de gehele wereld, de socialistische voorop, kwam toen in het geweer tegen de „vervloekte papen", die deze „moord" zouden hebben begaan al werd aanstonds **door drie liberale ministers uit kabinet Moret verklaard, dat de rechters een** rechtvaardig vonnis hadden geveld.

De „papen", die alleen maar slachtoffers waren, hadden met dit geval natuurlijk niets te maken. Maar de liberale en socialistische pers van gans Europa bleef de schuld schuiven op de machteloze Kerk in Spanje. De Ferrer-verheerlijking van die zijde grensde aan het ongelofelijke. In vele steden werden straten naar Ferrer genaamd, in Brussel heeft men voor deze anarchist van de daad zelfs een standbeeld opgericht en in vele wereldsteden, ook in Amsterdam, werden protestvergaderingen van socialisten gehouden. De Duitsers, die in 1914 Brussel bezetten, hebben de beschaafde wereld van een schande verlost en dat standbeeld vernietigd. 1)

Eindelijk moest de bekende redacteur van het „Algemeen Handelsblad", de heer S. Nypels, in Maart 1933, toen hij in Spanje was geweest, erkennen dat in 1909 door genoemde pers een schromelijke vergissing was begaan. Hij schreef:

„Ferrer, naar wien nota bene vandaag den dag nog straten genoemd zijn in beschaafde landen, en die zelfs een standbeeld heeft, zij het sedert de oorlog zonder opschrift, leed niet alleen aan grootheidswaanzin, maar was ook een misdadiger van de ergste soort. Een anarchistisch volks-, maar vooral jeugdvergiftiger: iemand, die, als door een wonder, ettelijke malen de handen der justitie wist te ontglippen, ofschoon deze overtuigd was van zijn schuld aan verscheidene misdrijven."

Op 15 September 1911 — het was dus onlangs 25 jaar geleden — heeft de Spaanse regering Canalejas het godsdienstonderricht in de scholen zodanig bemoeilijkt en aan zodanige uitzonde**ringsbepalingen onderworpen, dat dit met volledige opheffing gelijk stond.** Ieder leerling, die van toen af nog wilde onderwezen worden in „godsdienst en moraal", moest 'n bijzondere belasting betalen en op het eind des jaars een speciaal examen afleggen. Het onderwijs zelf werd beperkt tot twee uren per week en mocht slechts gegeven worden des namiddags, wanneer in Spanje maandenlang, wegens de hitte alles rust en geen onderwijs gegeven wordt.

Van de 225.000 kinderen, die toen in kloosterscholen kosteloos werden onderricht, waren 175.000 zo arm, dat zij niet bij machte waren het onderwijs aan gemeente- en staatscholen te betalen. En de kloosters waren te arm, om voor doelmatiger schoolgebouwen en betere leermiddelen te zorgen. Toen kwam de Loge om te profiteren van de Schoolwet der regering-Canalejas, die haar de weg had gebaand. In het bezit van de staatsmiddelen en gesteund door bijdragen van millioenen, die de vrijmetselaars ter beschikking stelden voor de algemene aanval op de Kerk, werden schoolpaleizen gebouwd, waarin door de bekwaamste onderwijzers met de beste leermiddelen onderricht werd gegeven; schoolpaleizen met badgelegenheden en heerlijke tuinen, maar waarin met grote beslistheid elk gevoel van gosdienst, geloof en christendom werd onderdrukt.

Verstandige mensen, ook niet-katholieke, hebben toen vergeefs gewaarschuwd. De gevolgen, die zij vreesden, zijn niet uitgebleven!

1) Volgens de heer S. Nypels zou ons geheugen ons hier in de steek laten en zouden de Duitsers slechts het opschrift hebben vernield. Jammer!

Is de film dan zo slecht?

Op het einde van het jaar maken de rijke mensen de balans van hun fondsen en maken arme journalisten de balans van hun ondervindingen. Wij zullen deze zeer aangename traditie voortzetten en even de vraag beantwoorden: is de film op het einde van het jaar 1936 nog zo slechts als zij vroeger jaren is geweest? De vraag zelf is misschien wel een beetje verkeerd gesteld, want het zijn gewoonlijk de mensen die het minst weten over film, pers, radio, mode en vele andere moderne dingen, die het hardst klagen dat de wereld zo slecht is en de critici dwingen dergelijke vragen te beantwoorden. We geven dus aan de vraag deze bepaalde betekenis: iedereen weet dat de filmwereld absoluut niet bezield is door christelijke principepen, dat de film een gevaar is; is dat gevaar zo groot als vroeger, en welke is de juiste aard van dit gevaar in 1936?

Cijfers kunnen moeilijk verstandig spreken.

Er is reden om zenuwachtig te worden en zelfs om een slecht karakter te krijgen, wanneer men geduldig de vele verslagen van rechters, gevangenisdirecteuren en andere specialisten leest, aangaande de cine. U bent het zeker reeds hier en daar tegengekomen, zoveel procent gevangenen werden door de cinema tot een misdaad gedreven, zoveel procent der kinderen van de verbeteringsscholen kwamen er door de film enz. enz. Deze cijfers hebben weinig waarde, omdat ze niet op het gewone publiek slaan. Men neemt dat iemand die reeds slecht gestemd was of de gedesequlibreerd, of met allerhande erfelijkheid belast: dat de film op dergelijke psychologiën een indruk kan maken, die buiten alle normale verhoudingen is. Het gaat er om te weten welke de invloed is van de film op de doorsneemens.

Zo ontvingen we dezer dagen het volgende lijstje van onze filmkeuringscommissie.

Commissie Bioskoopkeur 1936.
Curaçao

De Commissie bedoeld in art. 3 der Bioscoopkeur 1933 P.B. 1933 No. 75 zoals gewijzigd bij P.B. 1936 No. 56 is door Zijne Excellentie de Gouverneur bij schrijven dd. 6 dezer, No. 10566 gemachtigd ter kennis van de locale bladen te brengen, dat door de Commissie voornoemd in het laatste kwartaal van 1936 gehouden werden 39 zittingen;

dat gedurende dat tijdperk door haar gekeurd werden 319 rolprenten;

dat voor de leeftijd **boven de 16 jaar** toelaatbaar geacht werden zonder reserve 310 rolprenten;

dat in 9 rolprenten voor bovengenoemde leeftijd gedeelten ontoelaatbaar werden geacht;

dat voor de leeftijd onder de 16 jaar 186 rolprenten toelaatbaar werden geacht zonder reserve;

dat in 5 rolprenten voor deze leeftijd gedeelten ontoelaatbaar werden geacht;

dat voor dezelfde leeftijd 128 rolprenten geheel ontoelaatbaar werden geacht.

Uit deze gegevens zou men kunnen besluiten dat, laten we maar zeggen, ruim 2/3 der vertoonde films goed zijn.

Dit is echter onjuist, want de nota voor allen, voor volwassenen betekent niet dat zij goed is van inhoud, maar dat zij min of meer onschadelijk en dus toelaatbaar is voor de aangegeven klassen personen. Er zijn films die geklassificeerd worden „af te raden" en waar nochtans geen pogingen zijn om een betere geest te brengen (die pogingen worden dan door de commerciële uitbaters door enkele prikkelende scènes ontsierd, die het geheel doen afraden). Er zijn veel films die toelaatbaar zijn en waar nochtans geen enkele poging naar een betere levensopvatting aanwezig is.

De twee grote zwakheden der filmproductie.

Het is naïef te zeggen, dat de film in 't algemeen het slechte wil. Een film die voor het slechte als zodanig durft uitkomen, is bijzonder zeldzaam. De meeste films integendeel proberen op een of andere wijze ook de aantrekkelijkheid van het ondeugdzame „documentair" te etaleren. De eerste zwakheid van de film is dus niet de slechte wil, maar het compromis als systeem en dieper nog de intellectuële zwakheid. In de film heeft men het volstrekt afgeleerd enkele zeer vage traditionele overleveringen te mengen met actuele psychologie. Het christendom is wel niet antipathiek, maar absoluut niet bruikbaar. Men is niet tegen God: maar men heeft volstrekt vergeten wat het woord God in het leven eigenlijk kan betekenen. Men leeft en men

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

78)

Deze magistraat, een gemelijk, lichtgeraakt man met bloederig doorllopen ogen en een uiterlijk of hij een versleten, vuil stuk meubel van zijn hof was, had mij, toen ik wilde gaan spreken, toegesnauwd: „Bewaar je leugens voor de admiraliteitszitting. Ik heb geen tijd uw reden van hechtenis te controleren. — Die vervloekte Spanjaards waarom kunnen ze zelf hun papieren niet vertalen!"

Daarna had hij met krassende pen iets ondertekend, het aan zijn klerk toegeschoven, en gegromd: „Volgende zaak."

Ik was naar Newgate teruggevoerd. Ik had niet gedacht blij te zullen zijn in dat sombere, kil-vochtige kleine hol.

„Denk je dat ik zal moeten hangen?" vroeg ik de cipier. Ik voelde behoefte hem te horen praten.

Gedurende maanden van eenzaamheid en donkerte, aan boor van het admiraalschip, bij het aan land gaan in " wachtschip te Plymouth en ook nog hier in Newgate had ik niets, niets gehoord. Duisternis was het geweest al die tijd.

„Hangen!" zei de bewaker; „dat staat wel vast, dat u zult hangen."

Hij sloeg met de grote sleutel tegen zijn weke hand.

„Dat kun je aan alle tekens merken. U hadt als een gerechtszaak voor de admiraliteit, naar de Marshalsea gevangenis gebracht moeten worden. Maar nu krijgt u hier afzonderlijke cellulaire opsluiting, en ze hebben mij regelrecht een wenk gegeven op te passen, dat u geen enkel woord met iemand spreekt. Waarom laten ze geen advokaat komen? Waarom? Omdat ze per se willen, dat u hangt."

Ik zeide: „Dat komt er niet op aan. Heb je soms gehoord van een zeker schip, de „Lion"? Kun je daar geen navraag naar doen?"

Hij schudde bedachtzaam-scherpzinnig het hoofd en gaf geen antwoord. Als de Lion was aangekomen moest ik het horen of ze hielden me niet.

„Om Gods wil, tracht het uit te vissen. — Haal een scheepsblad."

Hij deed of hij het niet hoorde.

„Er is heel veel geld mee te verdienen", zeide ik.

„Kijk eens aan", zei hij, „ik ben niet barbaars. Zelfs tegenover een gewoon mens — een landloper of wat je wilt, ben ik het niet — of het moet noodzakelijk zijn. Ik zou een brief aannemen, net als een ander. Maar wat u betreft, — neen — vrees ik. Niet, dat ik het u lastig zal maken. Wat ik kan doen om het u gemakkelijk te maken, zal ik doen, zowel nu als later. Maar als ze mij zo'n wenk geven, moet ik op mijn huid passen. Dat doet ieder. U krijgt niemand te zien; evenmin krijgen uw adellijke familieleden u te zien."

Telkens opnieuw herhaalde ik tegen de cipier:

„Man, ik beloof je duizend pond of een pensioen voor het leven, als je mijn moeder of graaf Rooksby van Horton een brief in de handen wilt spelen."

Hij zeide het niet te durven; ze zouden er genoeg van weten om hem te doen hangen. Zijn weke vingers beefden, zijn ogen werden groot in telkens terugkerende schokken van begerigheid. Hij werd bang mij te naderen, uit angst voor de bekoring.

De volgende dag sprak hij geen woord, ook niet de nu weer volgende en de daarop volgende. Ik begon hevig beangst te worden te zullen worden gehangen.

Maar op de dag vóór de rechtszitting kwam hij tegen de middag binnenstormen:

„Hier is pen en papier", zeide hij. „„U kunt uw verdediging klaarmaken. — U mag brieven schrijven. O, hel, waarom lieten ze het niet eerder gebeuren? Ik zou uw duizend pond gehad hebben. Maar ik zal uw brief bij uw mensen laten brengen, zo gauw als de duivel het maar kan. Ik ken wel iemand, eentje van langs de weg en voor belofte van twintig pond, tussen ons te delen, zal hij vlugger reizen dan Turpin naar York.

En opgewonden zwaaide hij met een groot blad van een krant.

„Wat moet dat betekenen?" vroeg ik. Mijn hoofd duizelde van al zijn gepraat.

„Radicale bladen zijn er zich mee gaan bemoeien", zei hij. „Ze zullen wel alles goed nasnuffelen. En de regering beantwoordt hen. Ze zeggen, dat u zult moeten boeten voor uw misdaden. Luister naar dit... hm... hm... De ellendige verrader die nu in Newgate zit opgesloten, zal zijn gerechte straf niet ontgaan..."

Dan geven... ze West-Indië een duw. „Als de planters dreigen de bescherming van een andere mogendheid te zullen inroepen, geloven ze natuurlijk, dat het verlies der koloniën ernstig zou worden gevoeld. Maar..."

„De Lion is aangekomen", zei ik.

Het drong zich aan mij op, dat zij thuis was — dat zij er moest zijn. Williams of Sebright was de man, die voor mij gesproken had... Of Seraphina was naar de Spaanse gezant gegaan.

Ze was terug: Ik zou haar weerzien... Het deed mij opschrikken.

„De Lion is thuis", herhaalde ik.

De cipier bromde; ze stond drie dagen geleden gemld als over tijd.

Ik kon het niet geloven.

„Ik zag het in de kranten" gromde hij verder. „Ik dorst het u niet zeggen." Heftig vervolgde hij: „Och Heer, och Heer, een kat zou er ziek van worden.

Mijn plotselinge verrukking en plotselinge wanhoop weken voor botte onverschilligheid.

„O, we komen, we komen", riep hij, als antwoord op een geweldige kreet, die van buiten door de gang loeide.

Ik hoorde hem grommen: ‚Natuurlijk, natuurlijk. Ik zal er geen stuiver aan hebben." Toen greep hij mij bij de arm.

„Hier, kom mee, er is iemand voor u op de binnenplaats."

Hij duwde me voort door het hol-klinkende, zwarte doolhof van gangen en smeet de binnendeur kwaadaardig achter zich dicht.

„Vooruit", zei hij. „Ik zal niet luisteren; ik moest eigenlijk wel. Maar, verduiveld, ik ben de kwaadse niet", voegde hij er somber aan toe; „maar ik geloof wel, dat u die moeite zal weten te belonen."

Ik ging er heen en gluurde door de spijlen naar een blauw zichtbaar voorwerp, dat aan het eind van een donkere gang gedrukt stond tegen andere spijlen in juist zulk een gleuf.

„Ach, Jackie, jongen; ach Jackie!"

Met knipperende ogen, of het doffe licht er te sterk voor was, stond daar een schraal gebogen man. Zijn gezicht was uiterst mager, de neus en de jukbeenderen glimmend en doorschijnend. Een dun plekje rossig haar was van zijn hoog, blinkend voorhoofd, naar achteren gekamd. Het was mijn vader.

„Ach, Jackie, jongen!" riep hij. „Hoe oud zie je er uit!"

wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

denkt als een heiden die wel weet dat er vroeger eigenlijk wel een soort Christus gekomen is op de wereld, maar niet de moeite kan doen daarover verder na te denken. Dat is dan het eerste gevaar van de film: de gedachtenvervlakking, de geestelijke onverschilligheid, de ruggegraatloze neutraliteit.

Het tweede gevaar van de film, dat we het zinnelijke gevaar noemen, ligt ook niet zozeer in de voorstelling van direct prikkelende beelden. Er zijn bijzonder weinig films die bepaald ergerlijk zijn in hun voorstellingen. Er zijn er ontzaglijk veel waar men op het definitieve ogenblik het erge beeld zal weigeren, maar toch de verbeelding zal opwekken. Niet de onmiddellijke bekoring is het grootste gevaar op dat gebied, maar wel het wekken van die meer en meer sexuele gesteltenis, die door een der Amerikaanse Bisschoppen zo treffend met het woord sexomanie werd betiteld. Vooral bij de jeugd is dat gevaar groot, omdat de gezonde ontwikkeling van het gevoel met zijn veelzijdige elementen wordt verhinderd en alles rond de vrouw alleen wordt gecentraliseerd.

De kansen der verbetering.

Eerlijkheidshalve moeten we hier aanduiden dat er in de allerlaatste maanden toch een positieve wending schijnt te komen uit Amerika. Andere problemen dan het man en vrouw-probleem komen meer naar voren. Heel wat films worden nu aan algemeen morele- en zelfs godsdienstige motieven gewijd, gewoonlijk echter nog zonder spraak van het bovennatuurlijke. Daarover moeten wij later meer uitleg geven. Wij mogen echter reeds besluiten: de film is uiterlijk wel wat beter, maar innerlijk is er nog geen definitieve verbetering. Filmbezoek blijft altijd een gewetenszaak, waar veel voorzichtigheid wordt geboden en een al te regelmatig filmbezoek is niet weldoende. De organisaties van de Katholieke Actie in het uitvoeren van de directieven van de Encycliek Vigilanti Cura over de ganse wereld, zullen in de volgende jaren de positieve resultaten moeten doordrijven.

Het horloge van Dr. Möller.

Het Katholieke Kamerlid Möller kan soms uitstekend op dreef zijn en op een enkel puntje wordt gewezen in het laatste nummer van „Onze Strijder".

Aan de orde van het Hoger Onderwijs, waarbij Dr. Möller in het licht stelde de samenhang en verbondenheid van alle wetenschapen met de ene grote die hij zou willen noemen gelijk hij zich uitdrukte de Godswetenschap.

De communist Wijnkoop stelde daartegenover de „het gehele leven omvattende dialectiek (de kritische denkleer, Red.) van het materialisme of het marxisme", waarbij het bestaan van God geloochend wordt wijl, zoals de heer Wijnkoop uitsprak „de oorsprong en de ontwikkeling van de dingen in de natuur, historie en geest in de dingen zelf ligt."

Dr. Möller leverde op dit levensinzicht een geestige doch scherpe kritiek, die we hieronder ten voeten uit laten volgen, zoals wij die lazen in de handelingen.

„De heer Möller: Mijnheer de voorzitter! De geachte afgevaardigde de heer Wijnkoop heeft gesproken over het dialectische materialisme als diepste grondslag van alle weten en kennen en van de samenhang van alle dingen. Ik breng dat in verband met een uitlating van dezelfde geachte afgevaardigde, enige jaren geleden hier in de Kamer gedaan, waarbij hij onder andere dit heeft verklaard: Het laboratorium heeft bewezen dat er van geen geestelijk wezen, dat wij God noemen, sprake kan zijn.

Zie, mijnheer de voorzitter, ik heb hier een zeer eigenaardig horloge. Dit zakuurwerk heeft mij 40 jaar trouw gediend en het kan tegen een stootje. Het is op de keien gevallen, en het heeft er zich niet aan gestoord.

Geen wonder, 2733 millioen jaren geleden is de eerste kiem of grondslag gelegd van dit horloge. Toen zijn er enige moleculen bij elkaar gekomen, hebben zich weer gescheiden, weer nieuwe botsingen, nieuwe verbindingen, nieuwe scheidingen, altijd door. Dat heeft doorgewerkt, eeuwen, tientallen eeuwen, honderden, duizenden eeuwen lang. En zo is ten langeleste dit uurwerk ontstaan, zoals ik het nu al 40 jaar in mijn zak draag.

Ik moet eerst opmerken, dat de wetenschappelijke navorsers het niet volkomen eens zijn over die 2733 millioen jaar, maar de uiterste grenzen in ieder geval liggen tussen die 2733 millioen jaren en 3367 millioen jaren.

Als ik nu dat horloge in het laboratorium breng volgens de methode van de heer Wijnkoop, en ik laat het in alle natuurkrachten onderzoeken, werktuigkundig, natuurkundig en scheikundig, dan zal ik alles vinden in dat laboratorium op dat gebied, maar één ding zal ik niet vinden, namelijk de horlogemaker. Derhalve is er geen horlogemaker geweest, die dit uurwerk heeft vervaardigd, en derhalve is het ontstaan zoals ik heb aangegeven. Deze gevolgtrekking is even verstandig, even logisch, even onafwijsbaar als de materialistisch dialectieke laboratoriummethode en bewijsvoering van de heer Wijnkoop voor zijn conclusie.

Is het niet raak en afdoende gezegd? De heer Wijnkoop is op dit logisch en helder betoog helaas niet meer ingegaan.

De zo welbespraakte communist en atheist stond blijkbaar hiertegenover met de mond vol tanden.

BUITENLAND.

GEEN SMULPARTIJEN MEER IN DUITSE RESTAURANT.

Hors d'oeuvre wordt beperkt.

Vis moet hoofdschotel worden.

Het zal in Duitsland de volgende maand uit zijn met de geweldig lange menu's, die, tussen de hors d'oeuvre — bestaande uit een twintig schoteltjes met lekkernijen — en het dessert, een keuze geven uit een verscheidenheid aan schotels, die zelfs een verzadigd mens doen watertanden, al ware het slechts door de mooie namen, die al die schotels dragen.

Er moet een einde komen, aldus de Tel., aan het verspillen van voedsel en het gebruik van schaarse, of buitenlandse producten, zegt het vierjarenplan en de nationaal-socialistische vereniging van restaurateurs sluit zich volgaarne bij dat streven aan. Op een vergadering, die te Hannover werd gehouden, is besloten: 1o. het vastgestelde menu mag door de cliënt niet uitgebreid worden; 2o. van elke soort gerecht mag slechts een bepaald aantal schotels klaargemaakt worden.

Deze laatste bepaling geldt speciaal voor de hors d'oeuvre.

Generlei beperking geldt voor kaas, dessert en vis. Vooral voor het zeebanket wordt een grote reclame gemaakt. Visschotels moeten een ereplaats op de menu's innemen, zij moeten steeds gereed zijn, opdat haastigen er bij voorkeur een keuze uit doen.

NEDERLAND.

De acte van ondertrouw.

De acte van ondertrouw, welke door de Prinses en de Prins en burgemeester de Monchy, als ambtenaar van de burgerlijke stand is ondertekend, luidt als volgt:

Heden de 19e December 1936 verschenen voor mij, ambtenaar van de burgerlijke stand der gemeente 's-Gravenhage, Zijne Doorluchtige Hoogheid Prins Bernhard Leopold Frederik Everhard Julius Koret Karel Godfried Pieter van Lippe-Biesterfeld, oud vijf en twintig jaren en Hare Kon. Hoogheid Prinses Juliana Louise Emma Marie Wilhelmina der Nederlanden, Prinses van Oranje Nassau, Hertogin van Mecklenburg, oud zeven en twintig jaren, beiden wonende alhier, hun voornemen te kennen gevend om met elkander een huwelijk aan te gaan.

Hiervan is deze akte opgemaakt, welke overeenkomstig de wet is voorgelezen.

Bernard of Bernhard?

In de Haagsche Post vinden wij, in antwoord op een vraag van de redactie van dat weekblad aan de Dienst van Z.D.H. de Prins van Lippe Biesterfeld, hoe deze genoemd wenste te worden, de volgende brief afgedrukt:

Naar aanleiding van uw schrijven van 30 October heb ik de eer u mede te delen, dat Zijne Doorluchtige Hoogheid Prins Bernhard genoemd wenst te worden, zoals thans bij de wet is vastgesteld.

(w.g.) W. G. RöELL,
waarn. part. secretaris van Z.D.H. Prins von Lippe Biesterfeld.

De Nw. Rott. Crt., die evenals anderen, aan de Prins de Nederlandse naam van Bernard gegeven hadden, vooral nu hij Nederlander geworden is, schrijft naar aanleiding van het bovenstaande, dat zij in deze de mening heeft gevraagd van een bekend Ned. taalgeleerde en dit antwoord luidde als volgt:

„In antwoord op uw vraag betreffende de naam van de Prins, die mij ook reeds van andere zijde gesteld werd, deel ik u mede, dat naar mijn mening, de juiste Nederlandse vorm is **Bernard**. Het moge juist zijn, dat etymologisch het tweede gedeelte van de naam het woord hard is, daartegenover staat, dat in dergelijke verbindingen de klank **h** verstomt. Allen die het nodig achten Bernhard te schrijven, zullen toch Bernard spreken. En hebben wij niet het duidelijke voorbeeld in Ned. namen als Gerard (niet Gerhard)? Wie zou er willen spreken over Van den Vos Reinhaerde, of den Middelnederlandsen dichter Everhaerd willen noemen? Men denke ook aan de namen der Vier Heemskinderen. Reeds in de Middeleeuwen is de uitgang hard afgesleten tot ard,, aard, erd. Het is dus tegen de aard van onze taal Bernhard te schrijven".

De Nw. Rott. Crt. merkt hierbij nog op, dat we ook nooit spraken van Prins Heinrich, maar de zuivere Nederlandse naam Prins Hendrik gebruikten.

Het blad meldt echter, nu de Prins zelf aan de naam Bernhard de voorkeur geeft boven de Ned. naam Bernard, het blad diens wens zal eerbiedigen.

Wat dit laatste betreft, sluiten wij ons ook daarbij aan. Voortaan schrijven we dus weer **Bernhard**.

Ook de Ned. N.S.B. heeft zijn hakenkruis.

Het heeft wellicht reeds verwondering gewekt, dat de Ned. N.S.B., welke in alles tot zelfs in haar beginsel-program toe, de Duitse beweging zo trouw heeft nagevolgd en gecopieerd, nog niet gelijk de Duitse een oud-heidens embleem als symbolisch teken, gekozen had.

Maar, zoals het Nationale Dagblad ons onlangs meedeelt, is ook op dit terrein het Duitse plagiaat verder „gepleegd",

Heeft Duitsland zijn hakenkruis, de Ned. N.S.B. heeft van nu af, de wolfsangel als het embleem gekozen, waarin de Ned. N.S.B. haar strijd voeren zal.

Uiterlijk heeft het ding veel weg van het hakenkruis en het is ook ontleend aan het Duitse runenteken. Volgens het Nat. Dagblad werd het bij de oude heidenen gebruikt als een embleem, voorstellende de nood en de zegen. Het duidde aan een plaats waar de wolven zich verzamelden en waar dus gevaar school. Maar tegelijkertijd had het een magische betekenis en schreven de Germaanse heidenen er een kracht aan toe, die hen beschermde tegen het gevaar.

Dit Duitse heidense embleem zal nu voortaan het embleem zijn, waaronder de moderne heidenen in Nederland hun strijd zullen voeren.

Niet het kruis in top, maar de heidense wolfsangel.

Zo ontmaskert ook de Ned. N.S.B. meer en meer haar gedaante.

In Duitsland wordt thans het kruis zelfs uit de bijzondere scholen verwijderd en vervangen door het heidense hakenkruis.

Moge het Ned. volk zo verstandig zijn, dat bij ons een dergelijk heidendom nooit enige voet aan de grond krijgt.

CURAÇAO.

Bekendmakingen.

Z. E. de Gouverneur van Curaçao heeft op een aan H.M. de Koningin op de 1ste Janari 1937 verzonden telegram luidende:

„Gouverneur en bevolking van Cura-
„çao bieden Uwer Majesteit bij wisseling
„van het jaar eerbiedige wenschen voor
„het geluk van haar huis en de voorspoed
„van het land — Wouters —"

op de 4de d.a.v. het volgende antwoord ontvangen:

„Gouverneur Wouters Curaçao.
„Ik betuig U en de bevolking welge-
„meenden dank voor goede wenschen."

Wilhelmina.

De wedstrijd van morgen.

Na een afwezigheid van enige maanden zullen wij wederom morgen de „Jong Holland"-ploeg in het veld zien en wel tegen „S.U.B.T. Het zal ongetwijfeld een stevig partijtje worden, aangezien de „tricoloren" alles op alles zullen zetten om te winnen, terwijl de „geelborsten" zich van hun kant niet onbetuigd zullen laten. Wil „Jong Holland" nog in aantal punten gelijk komen te staan met „R.C.C." die momenteel 12 punten heeft, dan moet het namelijk nog winnen én van „S.U.B.T." én van „Hercules". Speelt zij morgen gelijk dan is alle kans op het kampioenschap 1936 verkeken en blijft „R.C.C." voor goed boven aan de ranglijst.

Wij wilen hopen dat het een faire en sportieve wedstrijd zal worden, waarin alle spelers er het hunne toe zullen bijdragen om het spel zedelijk op peil te houden. wij twijfelen er niet aan of het publiek zal zich eveneens van zijn beste zijde laten zien en zich van alle hoon en uitjouwerij jegens de spelers onthouden. Voor een vlotte ordelijk verloop van de wedstrijd is zulks absoluut noodzakelijk.

Naar wij vernemen komen de elftallen in de volgende opstelling uit:

„Jong Holland"

Scorrea
Troeman v.d. Gen
Jansen Royer E. Leonora
J. Leonora R. Maduro Ramirez R. Michael H. Leers
O
Christian Evertsz Bosch Davelaar Quirindongo
Cecilia Jacob H. Maduro
Pietersz A. Maduro
Raphaela

„S.U.B.T."

Met de K.L.M. naar La Guaira.

Onder leiding van Piloot Verhoeven, bijgestaan door zijn medewerkers H. Plesman en van Haaren, is Dinsdag zonder dat vooraf veel ophef van dit overigens uiterst belangrijke feit is gemaakt, de eerste vlucht van Curaçao naar La Guaira volbracht, waardoor de K.L.M. een grote stap vooruit is gegaan en de banden tussen ons eiland en Venezuela nauwer zijn toegetrokken.

Deze eerste vlucht werd medegemaakt door de heer Steensma, vertegenwoordiger van de K.L.M. alhier, de heer Kies, en de heer Menge ,terwijl tevens in het toestel enige Curaçaose journalisten hadden plaats genomen, die in Caracas hun collega's zouden ontmoeten, die samen hun de tocht naar Curaçao terug zouden ondernemen om vervolgens als gasten van de K.L.M. naar Maracaibo te vliegen.

In La Guaira werd het gezelschap reeds door de Hollandse gezant in Venezuela Dr. Groenman ontvangen, terwijl in de hoofdstad zelf de ontmoeting met de verschillende Venezolaanse couranten-mensen plaats vond en de K.L.M. hun een lunch aanbood, waaraan behalve de Nederlandse gezant, verschillende vooraanstaande personen uit de handel, ook enige vertegenwoordigers van de Venezolaanse regering aanzaten.

Natuurlijk werd er veel gesproken over en weer. De heer Bakker de bekende vertegenwoordiger van K.L.M. en de K.N.S.M. in Venezuela opende de rij van sprekers, terwijl de heer Leo Martinez de redacteur van „Fantoches" namens de Venezolaanse pers sprak en de heer D. Zalm het woord voerde namens de pers op Curaçao. Behalve de gezant en de heer Steensma voerden nog vele anderen het woord en werd menigmaal gedronken op het heil van Venezuela, op het heil van Nederland en op het succes van de K.L.M. B. en N.-ber.

Commissaris Cur. Handelmij.

De Algemene vergadering van de Curaçaosche Handel maatschappij benoemde de Heer A. A. Boom tot commissaris van de Mij.

Princesse-feest op St. Eustatius.

St. Eustatius heeft drie dagen lang feest gevierd. Het doel van de Feestcommissie is ten volle bereikt: 't zijn echte volksfeesten geweest voor geheel de bevolking. Een harmonie van 13 man, speciaal voor dit doel uit St. Kitts ontboden, bracht Woensdagmorgen de vrolijkheid erin. Alles deed mee. Huizen waren versierd met lampions en guirlandes, terwijl het feestcomité de voornaamste plaatsen en gebouwen, zoals het fort, de pasangran, het park en enkele straten had laten versieren.

De Woensdagmorgen werd besteed aan sporfeesten, zoals fietsracen, ringsteken en dergelijke. Aan 120 gezinnen werden pakjes met levensmiddelen uitgedeeld.

Des middags was er schietwedstrijd en paardenrace; des avonds muziekuitvoering in het fort, dat met lampions versierd was en een feeërieke indruk maakte.

Op Donderdagmorgen werd in de Katholieke Kerk een plechtige H. Mis opgedragen, om Gods zegen over het Koninklijk Echtpaar af te smeken, waarna „Te Deum".

Daarna begonnen weer de sportfeesten. Zoals bootrace enz. Om 12 uur was er officiële receptie ten huize van de Plaatselijke Gezaghebber. De namiddag werd ingenomen door sportfeesten en zanghulde door de schoolkinderen, waarbij de kinderen in het Engels en Hollands werden toegesproken. Deze zanghulde werd gevolgd door een tractatie. Al deze sportfeesten werden door muziek opgeluisterd. Des avonds vuurwerk, dat echter vanwege de regen moest afgebroken worden. Op Zondagavond is dit verder afgestoken.

De Vrijdag werd geheel gewijd aan een crcket-match tussen de verschillende plaatselijke teams. Er werd met veel enthousiasme gespeeld.

Met een optocht met lampions, die geheel Statius op de been bracht, voorafgegaan door Schoutboys in formatie en harmonie, werden de feestelijkheden besloten. Iedereen was tevreden over deze wèl geslaagde feesten.

Nog dient vermeld, dat de Heinekens Brouwerij en de Hollandse Bierbrouwerij gratis bier verstrekten.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 v.m. H. Mis.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Isla kerk Asiento:

5 v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.

Parochiekerk Groot Kwartier:

5. v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

R. K. PADVINDERSVERENIGING.
ST. THARCISIUS-GROEP
CURAÇAO.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag 17 Januari 1937,

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. Reportage-flitsen.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Wat in Nederland verscheen door Anton van Duinkerken.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Bekendmakingen.

De tijdelijk schrijver E. Morkos is tevens belast met de werkzaamheden van tijdelijk rooimeester op Curaçao.

In de commissie ter bestrijding van de T.B.C. op Aruba zijn benoemd de heren I. Wagemaker, voorzitter en J. E. M. Arends, Th. F. F. M. Bartel, R. J. Beaujon, John Eman, S. N. Ecury, L. C. Kwartsz en S. Q. Oduber leden.

RUST ONDER EEN SKI-TOCHT. Drie ski-lopers, rustend enige ogenblikken gedurende hun tocht in het Zwarte Woud.

Aan de opziener der veldwacht het eiland St. Eustatius is op zijn verzoek ontslag uit 's lands dienst verleend onder toekenning van pensioen.

Met ingang van de 18re Januari 1937 is de opzichter van het quarantaine gebouw aan de Caracasbaai, D. Lamp, uit zijn functie ontheven en werkzaam gesteld als bode bij het Hof van Justitie, het kantongerecht en de Voogdijraad.

Kind vermist.

Op Donderdag omstreeks 7 uur werd de 7-jarige C.S., die te 6 uur nog thuis was geweest, vermist.

De vader, die naar het kind was gaan zoeken, vond het te omstreeks 8 uur in het water aan het waaigat.

Toen hij het kind op de wal had gehaald gaf het geen tekenen van leven meer.

Nadat hij het kind naar huis had gebracht, werd een dokter bij het knaapje ontboden die slechts de dood kon constateren.

Vermoed wordt dat het kind spelenderwijs ter plaatse, waar zijn vader een winkeltje houdt op een in het waaigat liggend vaartuig, te water is geraakt en verdronken.

Touristenschip.

Zondag komt hier het touristenschip „Statendam" van de Holland Amerika Line.

Het centenario van de firma S. E. L. Maduro & Sons.

We ontvingen van de Secretaris de volgende namen van personen die zich tot een feestcommissie hebben geconstitueerd.

Het Bestuur:
J. N. J. Ellis, Voorzitter
A. C. Henriquez, Onder-Voorzitter
Ernesto C. Martijn, 1ste Secretaris
H. Moreno Brandao, 2de Secretaris
H. A. D. C. Gomez, Penningmeester
A. van Hoboken, Commissaris
Emilio Maduro, Comzmissaris

Leden:
Rodolfo M. Prince
Milton C. Henriquez
Roy Beaujon
Alfred Donker
Dario Cardoze
Doy Pinedo
Alfredo Pellicer
Jos Da Costa Gomez
Samuel de Sola
Berti Robles
Norman Chumaceiro
Isaac Capriles
Salomon Caseres
Jose Blanken
Eduardo Dominguez
Johan F. Bakhuis
Jorge B. Suarez
Jacobo Fruchter
Missim Anaf
Max Montevenado
Douwe Zalm
Neuman Pietersz
Mario Pinedo
Jozef Ayubi
Moises Pietersz
C. S. Newton
Emilio Romijn
Jose Emanuel Nahr
Olivier Capriles
Jose de Windt
David Capriles
A. Marugg
Enrique Keyzer
Rafael Gomez Nadal
John de Jong
Constan Casiano
Jose M. P. Kroon
Jac. F. Haayen
B. M. Chumaceiro
C. N. Winkel
J. van der Walle
Nagib Kalil
A. Wiznitzer
A. Kardonski
Prospero Baiz
Johan E. Mauricio

Opening Nieuwe Kantoor Holl. Bank Unie.

Hedenmorgen 9 uur had de opening plaats van het nieuwere Bankgebouw kade 1 Herenstraat Willemstad.

Voor de plechtige opening was Z. Exc. van de Holl. Bank Unie aan de Handels-Gouv. Wouters bereid gevonden.

In ons blad van Woensdag komen we hierop nader terug.

****

Een 100-jarige op Wishi.

Donderdag 14 Januari vierde de Heer Felipe Valerian zijn 100ste verjaardag.

's Morgens om half zeven werd er een plechtige H. Mis met Te Deum opgedragen in de kerk van Wishi om God te danken voor al het goede dat hij 100 jaar lang voor deze eerbiedwaardige grijsaard heeft gedaan.

De kerk was vol met belangstellenden, familie en kennissen. Het koor voldeed goed. Ook de versiering van de kerk was smaakvol. Het deed ons goed te zien hoe verschillende de 100-jarige tot de H. Tafel vergezelden en ook te Communie gingen.

De Jubilaris werd aan de poort van de kerk afgehaald door enige bruidjes en ook bij het heengaan vergezelden de bruidjes hem tot aan de poort.

Een ereplaats werd voor hem bereid in de kerk en alle aanwezigen waren getroffen door de ontroerende woorden die pastoor Hagemans tot hem sprak. Hij prees zijn voorbeeldig gedrag, zijn deugdzaamheid en vroomheid en eindigde zijn preek met de beste heilwensen en zegen van God.

Na het einde der H. Mis, stond buiten auto nummer 100, die de 100-jarige naar huis bracht.

Daar werd hij gefeliciteerd door vele kennissen en vrienden die met bewondering het krasse oudje zagen. Daarna zong Norma Conrado, de achtjarige achterkleindochter van de grijsaard, een mooi lied, waarin zij de jubilaris haar beste wensen bracht.

Dan volgde het 10-jarige meisje Rubia Rosiers (Bita), dat met moed een hartroerend woordje sprak tot de grijsaard, waarbij menigeen een traantje wegpinkte.

Daarna sprak nog de heer A. E. Leito, als vertegenwoordiger van **La Cruz** en de Heer Johan Rib, die ook een zeer mooie rede hield, sloot de rij der sprekers en spreeksters.

Er werd geschonken en gedronken en hoera's geroepen bij de wensen aan de jubilaris gericht

Na een lange tijd gezellig samen te zijn geweest, kwam ook de tijd van gaan en namen de genodigden afscheid.

't Is een dag geweest, die de jubilaris zeker nooit zal vergeten.

Wij wensen hem nog vele jaren.

****

Voor tien cent.

Een boer treedt een kapperswinkel binnen om zijn haar te laten knippen.

Hij gaat zitten. De kapper vraagt:
— Hoe wilt u het, kort of lang?"
— Snijdt er maar voor een dubbeltje af, luidde het bescheid.

Overdaad.

Hij: „Zeg, vrouwtje, geef mij eens wat zout bij de eieren."

Zij: „Wat, nu nog zout? En ik heb ze in zout water gekookt."

NA EEN FILMBEZOEK.

Aanschouwelijk onderricht.

De exploitant van een grote, Parijse bioscoop heeft geconstateerd, dat hij er iedere dag, waarop hij filmen uit de misdadigerswereld liet vertonen, zeker van kon zijn, dat zich later toeschouwers tot hem zouden wenden, die het slachtoffer waren geworden van een tijdens de voorstelling begane diefstal. Nu eens was er een brieventas dan een handtasje gestolen. Soms verdwenen er juwelen.

DE GROOTSTE EXPEDITIE IN AZIË.

Sven Hedin als organisator. Duits onderzoeker in de stad van Hedin... Chineese assistenten worden in Berlijn opgeleid.

De boeken van Sven Hedin zijn de tijdgenoten van de grote vorser bekend als schilderingen van spannende avonturen in het door hem ontdekte Trans-Himalaya in de ijswoestijnen van het hoogste gebergte der aarde en in de gloeiende troosteloosheid der Gobi, die de Sahara in uitgestrektheid nog verre overtreft. Destijds ging Sven Hedin alleen op zijn onderzoekingstochten uit, slechts vergezeld van een paar inboorlingen en zijn trouwe dieren. Thans is hij onbegrijpelijk veranderd, een verandering welke voor hen die in Hedin de belichaming van het oude onderzoekerstype haast niet voor te stellen is.

„Ik ben een soort centraal punt, waar alle draden samenlopen en van waar uit ik de verschillende in het veld werkende groepen mijner reusachtige expeditie bewaak en leid. Ik ben organisator en hoofd van een regering geworden, die haar zetels in Peking, aan de Edzingld in Urumtschi, Stockholm en Nanking, in Boston en weer in Stockholm had", zegt Hedin in zijn nieuwste boek over zijn beroemde expeditie in Azië. „Raadselen der Gobi".

De koene pionier die eens alleen de weg in het onbekende land zocht, om de vermetelste dromen zijner jeugd te verwerkelen. is thans een

Veldheer der wetenschap

geworden. Daarom is zijn beschrijving niet minder spannend als de vroegere ook deze grote tocht doet als een avontuurlijke Odyssee aan.

Sven Hedin had lang genoeg als baanbreker in de toen nog onbekende delen van Tibet en Oost Turkestan gewerkt. Hij den. Reeds het eerste deel van zijn herinneringen dat voor 3 jaren verscheen, schilderde moeilijkheden van allerlei aard, die hem in de weg traden.

(een buitengewoon grote expeditie te leiden) — een buitengewoon grote expeditie te leikoesterde nu de onweerstaanbare wens

„Het heeft er," zo schrijft Sven Hedin in zijn nieuwsblad „vaak hopeloos uitgezien, maar met geduld is het ons toch gelukt ons stelling te handhaven en te versterken. De moeilijkheden kwamen niet van de zijde der bevolking en ook niet van de kant der schrale natuur. Zij waren deels van politieke aard in dit vroeger tamelijke vreemdzaam deel der wereld, waar thans evenals elders op de wereld, de stormen van de nieuwe tijd na de vulkanische uitbarstingen van de wereldoorlog woedden.

Er waren ook moeilijkheden van economische aard want zo'n grote expeditie te leiden en in stand te houden kost aanzienlijke sommen gelds. Op het gebied van onderzoek in de binnenlanden van Azië, heeft Zweden tradities die verplichtingen met zich brengen. Het is mijn wens en mijn droom een kern jonge Zweedse vorsers voor de binnenlanden van Azië op te leiden, op dezelfde manier als de Zweedse geografische onderzoeking eens haar gouden eeuw in de Poolstreken had.

Voor mij is het verschil tussen deze grote onderneming en de toestanden waar onder ik lang geleden reisde, ontstellend Toenmaals doorkruiste ik de onbekende delen van Azië en bewoog mij gemakkelijk met kleine, lichte karavanen, hoe en waarheen ik wilde. Thans heb ik iedere dag opnieuw weer verschillende kwesties, betreffende de expeditie af te wikkelen: instructies, correspondentie, koerieren, afzenden van instrumenten en geld, verzoeken bij overheden en talloze andere dingen. Ik kom meezelf soms voor als een herdershond, die zijn kudde voor dreigende gevaren moet beschermen, als een herder, die zijn schapen naar frisse weidegronden voeren moet. Sven Hedin's expeditie telt momenteel 18 bezoldigde leden, 9 Zweden, 6 Chinezen, een Duitser, een Deen en een Rus. Daarbij komen nog 6 Chineze studenten, die door hun provinciale besturen onderhouden worden en een speciale groep, bestaande uit 3 Zweden die in Oost-Azië woonachtig zijn. De expeditie bestaat tegenwoordig uit vijf verschillende groepen: de 4e b.v. staat uit D. v. David Hummel met Manfred Bökenkamp, een Duitser en drie Chinese studenten. Zij namen hun weg door Szetschwan naar Kansoe en hun eigenlijk arbeidsveld is het Chonital aan de grens van Thibet. Het volgend jaar komen er nog 3 groepen bij, waarvan er één waarschijnlijk een Duitse assistent krijgen zal.

Twee Chinese studenten zijn, na 3 jaar voorbeeldige dienst naar Berlijn gereisd om op kosten der Nationale Universiteit in Peking hun studies te maken in de meteorologie en physica. Alle groepen werken in dienst der wetenschap. De resultaten der expeditie komen China ten goede en de ontdekkingen de Chinezen der expeditie zodat er samenwerking zonder enige wrijving nodig is. 80 kisten met verstenigen en archaeologische stukken grond, die de Chinezen verzameld hebben zijn reeds in Peking aangekomen.

Wat de prestaties in de afzonderlijke groepen betreft, kan men volgens Sven Hedin zonder enige overdrijving zeggen, dat zij de beste en meest baanbrekende zijn van al wat ook in de binnenlanden van Azië gepresteerd is aan wetenschappelijk onderzoek.

Zo zal in ieder opzicht de expeditie van Sven Hedin een keerpunt zijn en het is karakteristiek voor de menselijke grootheid van deze onderzoeker, dat hij zegt: „De enige bijdrage die ik zelf bij het succes van deze reisavonturen heb kunnen verlenen zijn mijn jaren en een 45-jarige ervaring op Azië's duistere wegen."

Luther en Calvijn op de rode Index.

Het Commissariaat van Volksonderwijs heeft iedere **studie van Luther en Calvijn verboden.** Ook mogen de geschriften van Luther en Calvijn, die vroeger als documenten voor het bestuderen der geschiedenis der Hervorming dienden, in de zich in staats- en universiteitsbibliotheken bevinden, noch aan studenten, noch aan particulieren ter leen worden gegeven. Indien het bepaald noodzakelijk is, zulk een werk te behandelen moet het worden vervangen door een geschrift, hetwelk door een „marxistisch gevormd geschiedkundige" geschreven werd en de betreffende periode behandelt. Alleen aan professoren en geleerden, die aan werken arbeiden, die zich bezig houden met een „wetenschappelijk-marxistische kritiek" op Luthers tijdperk en op de andere kerkhervormers mogen geschriften van Luther, Calvijn, Zwingli en andere mannen der reformatie ter leen ontvangen. Er is hier echter toestemming der bevoegde partij-instanties voor nodig. Overigens zijn enige leidende godlozen, met Jaroslawski en de secretaris der Goddelozenbeweging Loekatsjewski aan het hoofd, met een uitgebreid werk over de „filosofie der Kerkformatie" begonnen. Dit werk zal een schildering zijn van het „geestelijke leven in Duitsland en West-Europa omstreeks de tijd der reformatie" en als leerboek op de hogere scholen worden gebruikt. Hierbij zou het bewijs worden uitgeleverd, dat Luther en de andere Hervormers in de dienst der „heersende klasse" stonden.

Vermakelijk.

In de wereldoorlog van 1914—1918 werd de franse militair Arthur Gershall dermate aan de benen gewond, dat de dokters aan zijn herstel wanhoopten en hem ongeneselijk verklaarden. Het gevolg was: jaarlijks een geldelijke toelage en een invalidenwagentje.

De invalide was een vurig katholiek en zo kwam hij op de gedachte, om te Lourdes aan de H. de Maagd e gaan vragen wat de menselijke wetenschap hem niet vermocht te geven: zijn genezing. Hij ging dus op weg, nam te Lourdes een bad in de piscine en genas.

De genezene bleef wat hij was, n.l. vurig katholiek en zo rekende hij het zich tot een plicht, om aan het ministerie te berichten, dat hij weer kon gaan en dus aan de geldelijke toelage verzaakte.

Het antwoord liet zich nu eens niet wachten en klonk verbazend beslist: „U staat op de kaarten van het ministerie als ongeneselijk ingeschreven. U zijt dus ongeneselijk, nu en voor altijd, en u gaat gewoon door met het innen van uw rente."

Gershall durfde niet te reclameren uit vrees voor minder aangename gevolgen. Stel je voor een roomse, die een zogenaamd wonder van Lourdes door de officiële instanties wil doen bevestigen!

·Overigens is Arthur Gershall erg in zijn schik: „De H. Maagd heeft me genezen en toch blijft het rijk me de invaliditeitsrente betalen. Het gaat me goed, kolossaal goed."

Het onstoken vuur op het Juliana-monument in den Haag, dat tot en met 7 Januari is blijven branden.

Aankomst en vertrek der schepen van 16-20 Jan. 1937.

16	Duitsch	Adalia	Pto. Colombia	Pto. Cabello
17	Ned.	Statendam	La Guaira	New York
17	Ned.	Libertador	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
17	Amerik.	Tachira	Pto. Cabello	Aruba, Maracaibo
17	Amerik.	Lara	Maracaibo	Pto. Cabello
17	Ned.	Rensselaer	La Guaira	Pto. Cabello
18	Ned.	Oranje Nassau	La Guaira	Pto au Prince
18	Noorsch	Lindvangen	Paramaribo	New Orleans
18	Noorsch	Sorvangen	New Orleans	La Guaira
19	Duitsch	Claus Horn	Pto. Plata	Ciudad Trujillo
20	Ned.	Libertador	Maracaibo, Aruba	La Guaira
20	Duitsch	Caribia	Pto. Cabello	Pto. Colombia.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

De 120.000 arbeiders bij de General Motors zijn nog steeds in staking.

De opsporingen van de moordenaar-ontvoerder van de 10 jarige Charles Mattson hebben nog geen resultaten gehad.

In Frankrijk is een wet aangenomen, waarbij inschrijving in het Spaanse leger strafbaar is. Deze wet wordt aanstonds van kracht, wanneer de andere landen zich zullen aansluiten bij Engeland om het in dienst nemen van vrijwilligers tegen te gaan.

Göring is op bezoek bij de Koning van Italië met het doel een basis te krijgen voor de handelsluchtvloot op een der eilanden van de Dodokanesus.

De toestand van Z. H. de Paus is merkbaar verbeterd, zodat hij geruime tijd per dag opzit.

UIT NEDERLAND.

Eerst thans is het bekend geworden dat H.K.H. Prinses Juliana op 7 Januari in het schemerdonker bloemen legde bij het Emma gedenkteken in het rosarium aan het Josef Israelsplein. De Prinses bracht daar enkele ogenblikken in gepeins verzonken door.

Tot op 12 Februari hebben 750 personen de bruidskamer bezocht, waar het Prinselijk paar getrouwd is. De opbrengst van de entreegelden, circa 1800 gulden zullen onder de armen verdeeld worden.

De nieuwe kruiser H. M. de Ruyter is onder de grootste belangstelling naar Indië vertrokken. Schout bij nacht Dikkers hield de afscheidsrede, daar vice-admiraal Kruys tengevolge van ziekte verhinderd was deze plechtigheid zelf te verrichten.

Minister Colijn bood een honderdtal genodigden een maaltijd in de Ridderzaal aan, hieronder waren alle leden van de delegaties van de Indische zelfbestuurders

Van Ommeren's scheepvaartmaatbedrijf heeft een op een Deense werf in aanbouw zijnd motortankschip aangekocht. Naar men ons mededeelt zal dit vaartuig volgens de afmetingen een zusterschip van de Loodsdrecht zijn.

Er worden thans onderhandelingen gevoerd tussen de Nederlandse scheepsbouw mij. en de Java-China-Japan lijn voor de bouw van een nieuwe passagiersschip, volgens het laatst bestelde type. Vermoedelijk wordt hier de Tjinegara en Tjisadane bedoeld.

De K.L.M.-directie deelt mede, dat de Engelse Jurie als oordeel over de ramp van de Lijster uitgesproken heeft „dat de Lijster tengevolge van de mist ten ondergegaan is."

Volgens de weekstaat van de Nederlandse bank daalde het bedrag aan beleningen bij de hoofdbank met 28.8 millioen gulden. Bij de agentschappen was dit 1.39 mm. De voorraad muntmateriaal in goud steeg met 50.0 mm. Muntmateriaal in het buitenland steeg met 47.03 mm. Het beschikbare metaalsaldo steeg met 40.6 m.m. het bedrag aan bankbiljetten in omloop daalde met 23.29 mm.

De Prinses en de Prins zullen hun intrek nemen in een fraaie villa te Krijnica, welke hun door de Poolse regering ter beschikking is gesteld en die voorheen bewoond werd door maarschalk Pilsjoedsky en Maarschalk Smigly-Rydz. Dit aanbod werd dankbaar aanvaard, in verband met de overlast die ondervonden wordt van journalisten en persfotografen, nu het incognito niet bewaard is kunnen blijven.

De villa ligt in een reusachtig afgesloten park, met gelegenheid tot skieën en sledevaarten.

Het prospectus is verschenen van de nieuwe lening ad 150 millioen 3% uit te geven door de Provincie Noord Holland en gegarandeed door Nederland, tegen een uitgifte koers van 96¾. De looptijd is 20 jaar. De lening dient tot aflossing van de 4½% leningen van 1930 en 1931.

Uit Madrid wordt gemeld dat de Nederlandse publicist de Heer J. Brouwer aldaar 7 Januari gearresteerd werd, beschuldigd van spionnage. Na een ingesteld onderzoek werd hij naar Valencia overgebracht vanwaar hij toestemming kreeg naar Nederland te vertrekken.

De Bond tot Nationaal herstel zond een adres aan de minister-president waarin hij er op aandrong dat de regering een vrijwillige oorlogslening zou uitschrijven tegen lage rente, tot inhaling van de achterstand van de Nederlandse- en Nederlandse en Nederlands-Indische defensie, naar het Zwitserse voorbeeld.

H.M. de Koningin bezocht het Paleis te Soestdijk om zich op de hoogte te stellen van de vorderingen van de verbouwingen en vernieuwingen, die in de toekomstige woning van het Prinselijk paar aangebracht worden.

Naar wij vernemen wordt het verlichtingssysteem en het verwarmingsstelsel geheel gemoderniseerd en zal de inrichting van verschillende vertrekken volgens de smaak van het jonge paar aangebracht worden.

Ook wordt een tennisbaan en particulier zwembad aangelegd.

Het lid van de Eerste Kamer, de Heer Knottenbelt, heeft het bestuur van de Vrijheidsbond medegedeeld dat hij zich niet meer beschikbaar wenst te stellen bij de volgende verkiezingen.

Het Departement van Defensie heeft aan de Fokkerfabrieken opdracht gegeven voor 16 nieuwe luchtkruisers.

Deze vliegtuigen hebben twee mitrailleurs in de vleugel, een automatisch kanon dat door de schroefbuis kan varen, en een zware mitrailleur, te bedienen door de waarnemer.

Van de Holland-Amerika-lijn wordt verbetering in het bedrijf gemeld, waarvoor de Mij. in 1937 niet meer steun zal krijgen van de Benas. Zij zal een lening uitgeven van 3 millioen tegen de koers van 106.

Prinses Juliana en Prins Bernhard zullen tegenwoordig zijn bij de a.s. Kroningsfeesten in Engeland.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

PROGRAMMA KNOCK-OUT WEDSTRIJDEN „MADURO"-BEKER.

MUNDO NOBO
17 Januari
9 — 9.30 v.m.
Be Quick) D Jong Curaçao)

SCHERPENHEUVEL
17 Januari
10 — 10.30 v.m.
Scherpenheuvel) C Transvaal)

MUNDO NOBO
9.40 — 10.10 v.m.
Feijenoord) E M.Y.O.B.)

10.20 — 10.50 v.m.
P.S.V.) F Hollandia)

11 — 11.30 v.m.
Winnaar D) I Winnaar E)

MUNDO NOBO
19 Januari
5 — 5.30 n.m.
Volharding) H Jong Holland)

MUNDO NOBO
22 Januari
5 — 5.30 n.m.
Winnaar G) L Winnaar H)

RIO CANAIO
17 Januari
9 — 9.30 v.m.
Atletico) A D.D.V.O.)

RIO CANARIO
9.40 — 10.10 v.m.
Asiento) B Hercules)

RIO CANARIO
4.30 — 5 n.m.
Winnaar B) K Winnaar C)

MUNDO NOBO
3.30 — 4 n.m.
Winnaar A) J Winnaar F)

MUNDO NOBO
20 Januari
5 — 5.30 n.m.
R.C.C.) G S.U.B.T.)

MUNDO NOBO
24 Januari
9 — 9.30 v.m.
Winnaar K) M Winnaar I)

9.40 — 10.10 v.m.
Winnaar J) N Winnaar L)

COMPETITIE-WEDSTRIJD

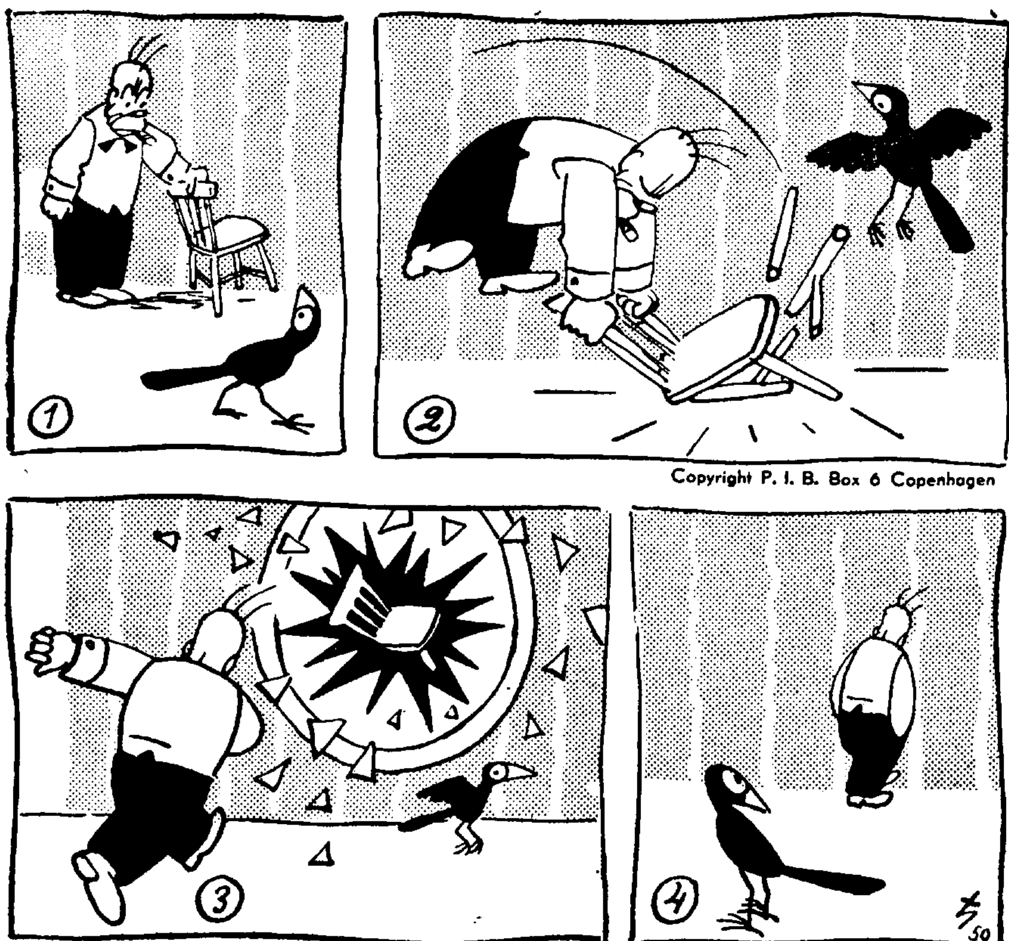
MUNDO NOBO
Zondag 17 Januari
Jong Holland 1
S.U.B.T. 1

Bij alle wedstrijden, met uitzondering van de finale, zal, bij gelijk spel 2×3 penalties beslissen. Is de stand dan nog gelijk dan beslist het lot.

Bij de finale zal bij gelijk spel 2 ×7½ minuut verlengd worden. Is de stand dan nog gelijk, dan beslist het lot.

De namen der scheidsrechters worden op het terrein bekend gemaakt. Ten einde stagnatie te voorkomen, worden de scheidrechters verzocht zoveel mogelijk op te komen, aangezien de kaarten misschien buiten de schuld van de post te laat bezorgd worden.

VERANDERING VAN PROGRAMMAVOORBEHOUDEN!

ADAMSON EN ZIJN ONSTERFELIJKE ONGELUKSVOGEL.

GEMENGD NIEUWS.

ZULLEN DE ESKIMO'S DOOR DE GRIEP WORDEN UITGEROEID?

Een hittegolf in Groenland.

Het is in de afgelopen zomer ongewoon warm geweest in Groenland. De gevolgen hiervan waren, dat er aan de Oostkust plaatsen bereikbaar waren, die anders tengevolge van de ontzagelijk hoog opgestapelde ijsmassa's volkomen geïsoleerd zijn. Hoe buitengewoon de dooi van dit jaar geweest is, blijkt uit een rapport van de Groenlandse ontdekkingsreiziger Lord Moyne, die verzekert, dat er in de zomer van 1936 gebieden ijsvrij zijn geworden, die sinds de ontdekking van Groenland in de 10e eeuw geblokkeerd zijn geweest.

Dikwijls ligt er zoveel ijs, dat er als het ware een ijsbrug ontstaat tussen Groenland en IJsland, die hoewel niet geheel ondoordringbaar, toch grote moeilijkheden veroorzaakt aan de scheepvaart. De eerste, die de verandering van het klimaat in het voorjaar constateerde, was Prof. Charcot, die enkele maanden geleden een tragische dood heeft gevonden op de kusten van IJsland, toen hij de gevaren in Groenland had overwonnen en reeds op de terugreis was.

Deze hittegolf heeft ook ernstige gevolgen gehad. Hoezeer de Eskimo's de zomer ook begroet hebben, de winter bekomt hun beter, daar het warme weer hen veel vatbaarder maakt voor ziektekiemen. De ervaring leert dat ziekten op Groenland alleen ontstaan doordat zij overgebracht worden door besmette reizigers, zodat de Deense regering in de loop van het jaar scherpe maatregelen heeft getroffen, om deze besmetting van buiten tegen te gaan. Ieder aanraking van de Eskimo's met reizigers uit andere streken kan gevaarlijk worden. Men meent zelfs, dat de Eskimo's op een goede keer geheel uit zullen sterven door de griep.

Hoe nadelig het contact met andere volkeren voor de Eskimo's is, blijkt uit het feit, dat er 200 jaar geleden nog duizenden Eskimo's leefden aan de Oostkust van Groenland. In 1894 kwam de Deense regering tot de verrassende conclusie, dat er nog slechts 243 Eskimo's waren. In de toekomst deed men dan ook alle moeite, om in Anmagssalik een hulpstation voor alle Eskimo's van de Oostkust op te richten. Tegenwoordig zijn er ongeveer 1100 Eskimo's, als men de kolonisten van Scoreby Sund hieronder rekent, maar er zijn nog maar weinig rasechte Eskimo's overgebleven.

Bij de minste aanvallen van griep sterven tientallen Eskimo's, zodat degenen, die nu naar Groenland reizen, zeer nauwkeurig onderzocht worden. Een schip, waarop slechts een bacillendrager is, wordt niet toegelaten, daar de kans op infectie zeer groot is, nu de schepen wegens het ijsvrije water verder naar het Noorden kunnen doordringen. Allen die belang stellen in de weinig overlevende Eskimo's hopen, dat zich geen enkel griepaanval op Groenland zal voordoen, daar een patiënt de schuld kan zijn van het uitsterven der laatste Eskimo's, wie het contact met beschaafde volkeren blijkbaar niet al te goed bekomen is.

Kerkelijk leven in Amerika.

Amerika is het land van de vrije kerken en van de vrije intrede in de kerken. Men wordt daar niet als lid van de Kerk geboren, maar neemt daarover in later leven een beslissing. Van de 120 millioen mensen worden er ongeveer 40 millioen geen lidmaat van een kerk, zodat zij het missieterrein van alle kerken vormen. Officieel telt men er 213 godsdiensten.

Op de eerste plaats staan er de Baptisten en Methodisten. De Lutheranen tellen ongeveer 20 millioen zielen, de katholieken 15 millioen, die echter een gesloten eenheid vormen.

Dr. Depuhl geeft over het kerkelijk leven in Amerika de volgende interessante mededelingen:

In het publieke leven worden de kerken zeer geacht. De dagbladen geven 's Maandags grote verslagen over Zondagspredikaties; Kerkelijke synoden worden druk door de pers bezocht. Oook de geestelijken staan hoog aangeschreven. Zo mogen zij b.v. op de treinen voor half geld meerijden. Ook heeft een tramwegmaatschappij wel eens bij de geestelijkheid om de goedkeuring gevraagd voor de wijziging van het tramtarief. De offerzin der verschillende kerken is boven alle lof verheven. De bijdrage innen zij zelf. De geloofsgenoten voelen zich verantwoordelijk voor elkander. Zonder de kerkelijke liefdadigheid was het leven in dit land zonder sociale wetgeving ondenkbaar.

Als men de kerkelijke reclame in Amerika met recht bedenkelijk vindt moet men steeds in aanmerking nemen, dat iedere vrije kerk tegen een missiekerk is, die voortdurend evangeliseren moet. Uitwassen van religieuse reclame worden door velen gegeseld, maar oefenen toch invloed uit: zo, b.v. als een luitenant van het heilsleger de bijbel leest en daarbij op zijn hoofd staat: een missiemethode, die moeilijk te appreciëren is. Maar wat zal men daarvan zeggen, als de zendelinge M. Pherson in haar tempel, niet ten onrechte een sporthal voor de zielen genoemd, om middernacht twee mannen starten laat om de hele bijbel uit te lezen? Of als er op zekere avonden op een tribune genezingen en dopen van volwassenen met rood en groen voetlicht worden vertoond? Voorstaande Amerikaanse theologen zien deze collega natuurlijk niet voor vol aan. Men moet overigens zeggen dat dergelijke reclame bij kerken met een traditie niet voorkomt.

Het is vanzelfsprekend, dat met het bovenstaande slechts enkele min of meer uiterlijke onderscheidingstekenen werden aangegeven.

DANK AAN MUSSOLINI. Mariam Kassa, een van de Abessijnse bisschoppen brengt dank aan Mussolini voor de hulp aan de Abessijnse cultuur gegeven.

HET LOT VAN EEN SOLDAAT.

Hij stierf, waar hij voor 20 jaar verwond werd.

De Engelsman Russell Makinson, een hoteleigenaar van middelbare leeftijd, lag op het dek van het s.s. „Empress of Australia", toen deze voor enige dagen door de Dardanellen voer, op zijn rustbed en hij wees zijn vrouw die bij hem zat, alle plaatsen aan, waar hij voor 20 jaar in de oorlog geleden had. Hij kende al die plaatsen goed terug en wist ook precies de plaats waar hem een kogel getroffen had, die dicht bij zijn hart zat en niet verwijderd kon worden. Hij had altijd de wens gekoesterd, de plaatsen, waar hij zoveel had meegemaakt, nog eenmaal voor zijn dood weer te zien. Twee dagen later bleef het bed op het dek leeg; de kogel, die 20 jaar lang onbeweeglijk op zijn plaats gebleven was, was thans in beweging gekomen en had de dood van de oude soldaat ten gevolge gehad.

Een proces om muizen.

In Australië is een proces geëindigd, dat bijna 20 jaar geduurd heeft. Verschillende boeren hadden een aanklacht ingediend tegen de Staat, omdat muizen hun tarwe vernield hadden, zij konden een naltigheid in de maatregelen van de Staat bewijzen, werden aanvankelijk met hun eis afgewezen, maar hebben nu gelijk gekregen en ontvangen een flinke schadeloosstelling.

Echte naastenliefde.

Toen het huis van een familie in Hamelton afbrandde, togen meer dan 200 mensen aan het werk en bouwden op een Zaterdag en Zondag een nieuw huis. Het materiaal was geschonken, omdat men algemeen medelijden had met het gezin dat bij de brand twee kinderen verloren had.